

V tom roce pitomém

Jaromír Nohavica

V tom roce pitomém, kdy přišlo příměří,
seděli pod stromem opilí žoldnéři,
opilí žoldnéři, prý tuze nábožní,
smažili k večeři karase na rožni.

A co teď, žoldnéři, co vlastně umíte ?
Zabít a udeřit, obírat zabité ?!
Ládovat kanóny a kecat o právu,
rozdupat zákony, vykonat popravu

Pít krev jak upíři, lámat a drtit,
zabít a zamířit ve jménu smrti,
kurvit se s kurvama a chlstat kvas,
těmahle rukama polámat vaz.

Je konec pranice, špatně jdou obchody,
namísto žranice udice do vody,
sedíte pod stromem, myslíte na grešli
v tom roce pitomém, kdy války odešly.

A co teď, žoldnéři, co bude s vámi,
bušíte do dveří, jste ovečkami,
bušíte na branky, že někdo přijde
nenechat beránky zahynout v bídě.

Beránku-žoldnéři, z ruky krev kape ti,
nikdo ti nevěří, jsi navždy prokletý.
Je konec pranice, ale, ať ztratím,
chcete-li zabít se navzájem,
platím ..